

Oud-leerlingenbond Klein Seminarie Roeselare vzw

Nieuwsbrief n° 17 - september 2020 info@oudleerlingenksr.be

Geachte,
Beste,

Dit is een speciale corona-editie...wij hebben een aantal oud-leerlingen in het buitenland gevraagd naar hun persoonlijke ervaringen met deze crisis. Het wordt trouwens een speciaal jaar. Nadat onze jaarlijkse uitstap werd uitgesteld tot de paasvakantie 2021, worden onze terugkomdagen in november **verschoven naar het NAJAAR 2021**- datum wordt later meegedeeld. Gezien het volume van deze nieuwsbrief kreeg u alleen een samenvatting in uw mailbox. De volledige nieuwsbrief kan u lezen op volgende link www.oudleerlingenksr.be/nieuwsbrief17.htm.

U kan deze nieuwsbrief uitzonderlijk ook printen via deze link: [printen in pdf](#)

Alvast veel leesplezier,
Wim Goderis, uw voorzitter

Inhoud

1. Enkele korte berichten
2. Het college nam afscheid van vier grote namen
3. Corona in het buitenland: oud-leerlingen getuigen
4. Uit ons archief
5. In Memoriam

1. Enkele korte berichten

Op zaterdag 23 mei 2020, vierde priester Cyriel Moeyaert zijn honderdste verjaardag. Hij is het oudste lid van onze vereniging -uitgangsjaar 1939 LGR - zie onze [nieuwsbrief nr. 8](#). Geboren op 23 mei 1920 in Sint-Andries groeide hij op in een landbouwersgezin in Langemark. Op 8 april 1945 werd hij tot priester gewijd en was tot in 1975 leraar aan het college van Izegem. Hij heeft zich volop ingezet voor de verspreiding van het Nederlands in Frankrijk en Wallonië, onder meer met de uitgave van een woordenboek van het Frans-Vlaams, samen met professor Frans Debrabandere.

Jarenlang was hij pastoor in zijn Watou. Cyriel verblijft nu in het rusthuis O.-L.-Vrouw Gasthuis in Poperinge. Al zijn klasgenoten van toen zijn inmiddels overleden.

Cyriel werd door onze vereniging op die dag letterlijk in de bloemetjes gezet en kreeg ook nog ons boek '50 jaar oud-leerlingenbond'. Wij wensen hem nog vele gelukkige jaren. (foto: Hilde Vandepitte)

Marc Desmet s.j. (uitgangsjaar 1975 LGR) nu arts palliatieve zorgen in Hasselt, werd begin dit jaar benoemd tot nieuwe overste van de jezuïeten Nederland-Vlaanderen. De geboren Roeselarenaar (*1956) studeerde geneeskunde en trad in 1985 in bij de jezuïeten. Hij studeerde filosofie in Parijs en theologie in Leuven, waarna hij in 1992 tot priester werd gewijd.

Een uitgebreid gesprek met Marc Desmet vindt u op volgende link: [Marc Desmet s.j.](#)

Juf Ann-Marie Declair neemt na een carrière van 41 jaar afscheid van het college (lagere afdeling). Vele oud-leerlingen hebben les gekregen van deze gedreven onderwijzeres. Zij heeft alle leerjaren onder haar hoede gehad. Nu kan zij meer tijd besteden aan haar gezin. Wij wensen haar het allerbeste.

Merel Lefevere, (uitgangsjaar 2003 LGR) wordt met ingang van 1 september de nieuwe adjunct-directeur van het college ter opvolging van Dries Bekaert. Merel, 34 jaar, heeft al een behoorlijk CV bijeengeschreven. Na haar studies werd ze assistente aan de UGent, ze is doctor in de Wijsbegeert (UGent), volgde een lerarenopleiding en was tot eind augustus onderwijsbegeleidster Theoretische Wijsbegeerte. Sinds 2016 was ze ook deeltijds lerares filosofie en godsdienst in het Klein Seminarie. Samen met haar promotor schreef ze een handboek Wetenschap-filosofie waarmee ze de Garant studieboekenprijs wonnen. Ze ontwikkelde educatieve pakketten logica en organiseerde mee een Kinderuniversiteit. Zij woont in Tielt met haar man Koen Strijckmans (doctor in de Fysica) en hun twee zoontjes Korneel (7) en Joris (5).

Het wordt zowat een traditie om een oud-leerling te benoemen tot adjunct-directeur sinds de invoering van deze titel. In 1969 werd Hans Decroos (+1993) de eerste adjunct-directeur. Hans was van het uitgangsjaar 1954 LGR) en werd in 1993 opgevolgd door Marc Vandoorne, uitgangsjaar 1963 LGR). In 2004 nam Dries Bekaert (uitgangsjaar 1976 WEA) de fakkel over... en nu Merel...

Wij wensen haar veel succes met deze nieuwe uitdaging en hopen op een goede samenwerking.
(foto: VRT tijdens een radio-interview)

En er wordt weer gebouwd in het college: straks beginnen de afbraakwerken van het oude gebouw van de voormalige Land- en Tuinbouwschool (VABI) om plaats te maken voor een nieuwbouw. Volgend jaar volgt een nieuwbouw voor het internaat van het college. De vroegere kapel van de Moderne wordt daarom afgebroken en vervangen door een nieuwe vleugel. Later volgt een nieuwe inrit voor auto's naast de huidige brandweerkazerne. Een compilatie van deze plannen vindt u op volgende link: [nieuwbouw](#).

Louis Ide (uitgangsjaar 1991 WEA), dokter en politicus, bracht een nieuwe roman uit met als titel 'Holy Land'. Het boek is uitgegeven bij uitgeverij Witsand van **Dirk Demuyneck** (uitgangsjaar 1987 LGR). "Bepaalde passages in het boek zullen bij sommige oud-leerlingen wel een belletje doen rinkelen" zei ons Louis.
n.v.d.r. Wanneer begint hij aan een politieke thriller over de vorming van een nieuwe regering?
Het boek is te krijgen in de betere boekhandel.

Volg het reilen en zeilen van uw college en onze vereniging op volgende facebook pagina:

<https://www.facebook.com/KleinSeminarieRoeselare/>

2. Vier grote namen verlaten het college

Dries Bekaert, (uitgangsjaar 1976 WEA) verlaat per 1 september zijn college. Hij begon zijn carrière in 1983 als leraar wiskunde tot in 2004 toen hij Marc Vandoorne (uitgangsjaar 1963 LGR) opvolgde als adjunct-directeur. Hij was niet alleen de bezieler van 'Dwars over de Mandel', maar was ook een zeer actief bestuurslid van onze vereniging. Bekijk [hier een filmpje](#) van zijn afscheidsfeestje van 19 juni. Hier is zeker een grote DANK op zijn plaats voor alles wat hij voor onze vereniging heeft gedaan.

Marc Depuydt, werd er 65 en verlaat met spijt in het hart zijn college, na een carrière van 45 jaar als leraar socio-economie, Engels en Nederlands. Hij kan nu in Houthulst van zijn pensioen genieten, maar u zal hem waarschijnlijk ook in Roeselare kunnen tegenkomen, nu zijn dochter in Roeselare komt wonen. Wij zagen hem onlangs in de Noordstraat en hij zei ons "ik zou graag nog les geven, dat is mijn leven".

Serge Vanneste, gaat ook met pensioen. Serge was al sinds 1978 actief op de campus, eerst als opvoeder, later studiemeester en de man van de kopiemachines. Bij vele leerlingen was hij een regisseur die van een stelletje nietsnutten een bende zotten kon maken. 'Seppe' was een coole gast in de studiezaal, schrijft een oud-leerling. Serge kreeg op onze facebookpagina zo'n 120 positieve opmerkingen die hijzelf allemaal heeft beantwoord in zijn welbekende stijl.

Guido Spyns verlaat na een loopbaan van 44 jaar zijn college. Hij was er leraar Nederlands-Engels. Een getuigenis van een oud-leerling: "als ik terugdenk aan mijn tijd in het college komt Spyns die een onuitwisbare indruk heeft nagelaten, in mijn gedachten". Vele oud-leerlingen herinneren zich de uitstapjes naar Parijs, Londen of Keulen. Een oud-leerling schreef hierover: "Op de boot naar Londen heb ik dankzij hem whisky leren drinken". Om maar te zeggen dat dit een warme leraar was met zijn inspirerende lessen.

Wij wensen hen allen een gezond pensioen... en altijd welkom op onze terugkomdagen in november. (foto: Filip Vandevelde)

3. Corona in de wereld: getuigenissen van oud-leerlingen

Wij vroegen een tiental oud-leerlingen in het buitenland naar hun ervaringen met het coronavirus. Hieronder vindt u hun getuigenissen.

Lode Notredame (uitgangsjaar 1980 LWI) **Nieuw-Zeeland:** Mijn Nieuw-Zeelandse vrouw Sandi en ik wonen reeds 16 jaar in Auckland, de grootste stad van Nieuw-Zeeland en samen startten we: “Amazing New Zealand Itineraries” waarbij ik als gids fungeer voor groepen en waarbij mijn vrouw op maat gesneden reisroutes organiseert voor de fly&drive toeristen van gans de wereld die Nieuw-Zeeland willen exploreren. Mijn nieuw vaderland wordt vaak omschreven als: het land met de mooiste landschappen in de wereld en we hebben geen giftige of gevaarlijke dieren, vissen of insecten, met andere woorden: Nieuw-Zeeland is het paradijs op aarde en is DE ideale toeristische bestemming. Indien U meer informatie wenst te bekomen dan kan u surfen op onze website die zowel in het Engels als in het Nederlands is opgesteld: <http://www.amazingnz.com/nl/>

De Coronacrisis heeft ook hier in Nieuw-Zeeland lelijk huisgehouden sinds maart 2020, net aan het einde van ons zomerseizoen. Sommige reizigers moesten hun vakantie direct inkorten en zo vlug mogelijk terugvliegen naar hun land van herkomst en sommigen moesten hun droomvakantie compleet annuleren. Het goede nieuws is dat wij hier in Nieuw-Zeeland slechts 22 overlijdens hebben die gerelateerd worden aan het Covid 19-virus en sindsdien hebben we 102 dagen gekend zonder dat het virus zich kon verspreiden onder de bevolking. De enige manier waarmee onze regeringsleiders dit konden bereiken was door onze grenzen meteen te sluiten voor buitenlanders, uitgenomen voor terugkerende Nieuw-Zeelanders en/of mensen die hier een permanente residentie hebben. Over gans de wereld werd de manier van aanpak: “Hard and Fast” die onze Eerste Minister Jacinda Ardun handhaafde, geprezen voor zijn efficiëntie. Aan de andere kant werd ons klein familiebedrijf net zoals alle andere ondernemingen over gans het land van de ene dag op de andere dag op non-actief gezet en daardoor zijn wij voor het ogenblik reeds 6 maanden werkloos. We worden wel ondersteund door de regering maar hoelang dit zal duren is natuurlijk altijd koffiedik kijken. Wij kunnen ons wel gelukkig achten dat al de toekomstige boekingen op een “hold” kunnen worden gezet en alle toeristen die bij ons reeds geboekt waren, hebben hun reis met een jaar uitgesteld: maw uitstel is geen afstel. We houden onze vingers gekruist zoals ze in het Engels zeggen en hopen dat er snel een vaccinatie kan worden gevonden waardoor we ons familiebedrijf uit zijn winterslaap kunnen halen en wij terug aan de slag kunnen gaan. Indien alles goed gaat dan zijn de vooruitzichten rooskleurig en kunnen we uitkijken om onze eerste buitenlanders te verwelkomen rond september/oktober 2021. Dit is natuurlijk een zeer positieve benadering daar het aantal besmettingen over gans de wereld blijft stijgen.

We wensen iedereen een “Stay Safe” toe en hopen jullie allemaal ooit eens te kunnen ontmoeten en of te begeleiden hier Down Under in de nabije toekomst. “Kia Kaha” oftewel “Stay Strong” in het Maori.

Peter De Bruyne (uitgangsjaar 1980 Eco) **Argentinië:** Na 20 jaar een deurenzaak uitgebaat te hebben in Dendermonde, ben ik in 2006 verhuisd naar Argentinië, de liefde achterna. Alhier woon ik in Argentinië op een delta-eilandje op één uurtje varen in busboot van het vasteland, dan 20 minuten vanaf de kustlijn in auto naar de miljoenenstad Buenos Aires. Ik baat hier een b&b uit onder de naam ‘Peter Flanders’.

Eind augustus zullen we 164 dagen in quarantaine zitten, een veel te lange periode, en helemaal nog niet gedaan, er zullen nog verlengingen volgen. Deze week hebben we ongeveer 150 doden per dag op een bevolkingsaantal van 45 miljoen inwoners. De regering begon met de quarantaine toen er 4 doden vielen per dag, veel te vroeg. Het coronavirus veroorzaakte niet erg veel doden als je vergelijkt met Europa, maar de wanorde is groot. Argentinië is een arm land geworden door de grote devaluaties. Sinds vorig jaar augustus (2019) hebben we een devaluatie van ongeveer een 350% (Argentijnse peso). Dit weegt enorm zwaar op de economie die gewoon niet meer bestaat, nog erger nu met deze quarantaine, niemand heeft voldoende kunnen sparen door de vele crisissen heen. De middenklasse zakt af naar de groep armen. We hebben al meer dan 55% armen, en ongeveer 65% van de kinderen leven in armoede. Elke dag wordt de grootstad en omgeving getroffen door vele inbraken, overvallen en diefstallen (elke 2 minuten is er een misdaad). Argentinië gaat bergaf als een zware lawine door de

verkeerde aanpak van zijn populistische regering die Maduro, Correa en Evo Morales verdedigen. Het positieve nieuws... we hebben hier vele dagen wolkenvrije hemels en lekker warme zomers.

Tom Lokere (uitgangsjaar 1992 Eco) **Letland:**

Sinds 2013 woon ik in Letland voor mijn bedrijvigheid in de Transport en logistiek. Weliswaar gedurende de laatste jaren terug bijgeschoold op SSE Stockholm EMBA en recentelijk fintech in Saïd businessschool Oxford. Door persoonlijk engagement de challenge om mijn activiteiten te verruimen op supply chain services.

Wat betreft Covid waren we heel vroeg getroffen in de Baltische staten met beperkingen van travel. Die waren wel negatief voor mij persoonlijk daar activiteiten vooral in centraal Europa zijn. De opvolging en discipline in het dagelijks leven ter plaatse werd strikt gevolgd en daardoor zijn het aantal besmettingen beperkt tot een 1280 huidig op een aantal inwoners van ongeveer 2 miljoen. En 32 sterfgevallen. Weliswaar heel opmerkelijk is wel het feit dat er quasi geen compensaties zijn voor de geleden verliezen, waardoor deze periode qua bedrijvigheid een serieuze negatieve impact heeft. Dit is algemeen in Letland voor alle andere compensaties zoals kinderbijslag en pensioen ook. Heel vlug werd er een app ontwikkeld voor tracing zie bijlage met de actuele cijfers. Ik wens heel veel sterkte aan iedereen die getroffen werd persoonlijk met covid.

Carl Bossier (uitgangsjaar 1977 LWE) **Nederland:** Sedert 1983 woon ik in Oosterhout-Nederland. Ik werk hier als zelfstandig architect en stedenbouwkundige.

De coronacrisis brak hier in alle hevigheid los begin maart. Aanvankelijk drong de ernst van de situatie nog niet door tot de bevolking. Dat veranderde binnen een paar dagen toen de overheid de bevolking waarschuwde en een beroep deed op het gezond verstand van de burgers. In eerste instantie werd gevraagd geen handen te schudden en regelmatig handen te wassen. Men veronderstelde namelijk dat het virus zich verspreidde door fysiek contact.

Al snel bleek dit onvoldoende effectief en er werd dringend geadviseerd om van thuis uit te werken en slechts te reizen als het niet anders kon. De scholen moesten online les gaan geven en de horecazaken gingen dicht. Premier Rutte noemde dat “de intelligente lockdown”. Voor mijn eigen werk betekende dat vanaf toen veel online vergaderen, beeldbellen e.d.m. Heel vermoeiend als je dat met een groep mensen moet doen! Op bezoek gaan bij ouderen en kwetsbare mensen werd ten strengste afgeraden. Het gevolg was dat ouderen in verpleeg- of verzorgingshuizen zaten te vereenzamen. Heel schrijnend daarbij is dat er, ondanks de maatregelen, toch een verhoogd sterftecijfer als gevolg van corona optrad in deze huizen voor ouderen.

Een aantal bijzondere maatschappelijke fenomenen deden zich voor: mensen sloegen aan het hamsteren; bezoeken aan de huisarts of ziekenhuis voor andere klachten deden mensen niet uit angst corona op te lopen; ouderen die dringend, vanwege medische of sociale redenen, opgenomen moesten worden in verpleeg- verzorgingshuizen wilden dat niet uit vrees geen bezoek meer te krijgen; maar ook: geen files meer op de snelwegen; bijna lege autobussen van het openbaar vervoer; veel individuele sporters of recreanten in de buitenlucht.

Na enkele maanden was de besmettingsgolf flink gedaald en werden de maatregelen versoepeld. Kinderen kregen weer les op school, horecazaken mochten weer open en reizen werd vrijer gelaten. Wel onder twee strikte voorwaarden: houd 1,5 m afstand tot elkaar (dat geldt niet binnen één huishouden) en verplicht mondkapje op in het openbaar vervoer.

Op dit moment (begin augustus) trekt de overheid de teugels weer wat strakker aan omdat er her en der nieuwe haarden ontstaan. De strengere maatregelen gelden niet allemaal voor het hele land. Dat maakt het ingewikkeld voor de Nederlandse bevolking, laat staan dat de buitenlanders het snappen! De bevolking wordt ook opgeroepen om zich te laten testen bij klachten of bij terugkeer uit “oranje” of “rode” gebieden uit het buitenland. Deze testen blijven echter een momentopname. Immers enkele dagen na een negatieve test kun je toch ongemerkt drager zijn van het virus.

Vanaf september zou er gewerkt gaan worden met een app op de mobiele telefoon. Mijn idee is dat daardoor mensen elkaar gaan controleren met als gevolg dat de sociale druk ongewenst hoog gaat worden. Een simpele

maatregel als “ventileer zoveel mogelijk de ruimtes waar mensen verblijven” hoor je slechts sporadisch. Want de media brengen braaf de richtlijnen van de overheid voor het voetlicht, de overheid volgt blindelings het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) aangestuurd door het OMT (Outbreak Management Team) dat voornamelijk uit artsen en virologen bestaat. En iedereen verschuilt zich achter de WHO. En deze WHO heeft de COVID-19-besmetting uitgeroepen tot pandemie, terwijl deze ziekte niet aan de criteria van een pandemie voldoet.

Kortom: mijns inziens blijft voorzichtigheid geboden, maar ik vind het wel teleurstellend dat de overheid niet naar ALLE wetenschappelijke onderzoeken kijkt, alvorens conclusies te trekken en maatregelen te treffen die ook het sociaal en economisch leven hard beïnvloeden.

Ik zie uit naar de tijd dat ik weer – zonder allerlei voorafgaande onderzoeken – vrij tussen Nederland en België kan reizen!

Alexander Appelmans (uitgangsjaar 2008 LWE) **Londen:** Ik kwam in 2015 in Londen wonen om er na mijn studies rechten in Leuven een specialisatie te volgen. Na het behalen van mijn master aan de London School of Economics bleef ik in het Verenigd Koninkrijk plakken. Ik werkte aanvankelijk als onderzoeker bij een financieel adviesbureau, maar in 2018 keerde ik terug naar de universiteit om er te werken aan een doctoraat rond vastgoedtransacties en technologie. Mijn onderzoek ontstond uit een samenwerking tussen KU Leuven en University College London (UCL). Voor mijn werk neem ik bijgevolg regelmatig de Eurostar naar België. In mijn vrije tijd werk ik als Londense stadsgids en zie zo regelmatig Vlaamse bezoekers. Dit is sinds covid-19 volledig stilgevallen.

De situatie in het VK lijkt al van bij het begin een beetje achter te lopen op de Belgische. Waar België midden maart in lockdown ging, duurde het hier nog een tweetal weken alvorens alles werd gesloten. Terwijl de horeca in België terug opende in het begin van juni bleef hier alles dicht tot medio-juli. Van een tweede golf is op dit moment (begin augustus) nog geen sprake terwijl het in België momenteel alle hens aan dek is. Wel zijn er in het VK enkele lokale uitbraken, dit bijvoorbeeld in Leicester. Ook voor Londen vreest men het ergste op vlak van een tweede golf. Voor mijn werk moest ik in juli in Brussel zijn. Ik merkte toen dat er in België een pak meer veiligheidsvoorschriften zijn. Hier zijn mondkapjes, althans voorlopig, enkel verplicht in winkels en op het openbaar vervoer. Er zijn geen bubbels en de cijfers lijken momenteel iets stabielere dan in België. Wel zijn er strenge voorschriften rond het binnenkomen van het land en meer mensen lijken van thuis te werken. Ikzelf woon in het centrum (vlakbij St. Pancras Station) en logischerwijs is onze leefoppervlakte daarom nogal beperkt. Samen met mijn vrouw werken we full-time van thuis en onze eettafel fungeert momenteel ook als bureau. De maanden van de lockdown waren soms wel wat claustrofobisch aangezien heel weinig mensen hier buitenruimte hebben. Daarenboven was het verboden om naar de Londense parken te gaan, één van de favoriete bezigheden van vele Londenaren.

Peter Cauwelier (uitgangsjaar 1985 LWI) **Thailand:** Ik leef al 29 jaar in Thailand en ben nu 8 jaar actief als teamcoach. Ik werk met teams en groepen in organisaties en help deze productiever samen te werken. Al mijn activiteiten hebben plaats in situ waar ik samen met een groep werk. Thailand is officieel in “lockdown” gegaan rond 7 maart. En sedert deze datum is al mijn werk ofwel uitgesteld of afgelast. Ik heb een aantal programma's virtueel kunnen afleveren, maar 90 percent van mijn werk is wel uitgesteld. Training of ontwikkelingsprogramma's waren de laatste maanden niet echt top belangrijk. Thailand heeft het in feite heel goed gedaan met de COVID-19-virus. Ondanks het feit dat in januari en februari heel veel Chinezen hier op vakantie waren (Thailand is heel populair voor Chinezen), heeft de overheid snel een lockdown kunnen in plaats zetten. Al sedert begin maart is er een verplichte 14 daagse quarantaine voor mensen die uit het buitenland naar Thailand komen. Begin augustus hebben we nu al 70 dagen zonder locale besmetting. Thais hebben al vanaf de eerste dagen maskers gedragen en dat blijft tot vandaag heel goed gevolgd. Alhoewel de medische toestand dus heel goed beheerst wordt, is the economische situatie heel dramatisch. Met 19% van het nationale product verbonden met toerisme zijn heel wat restaurants en hotels gesloten en talloze mensen zitten zonder inkomsten. Maar de Thais zijn eerder zuinig en familie en vrienden helpen de meeste mensen uit om te kunnen overleven.

Jean-Marc Cambien (uitgangsjaar 1985 LWE) **Roemenië:** Ik leef en werk sinds augustus 2006 in Boekarest, Roemenië. Ik was voor het eerst in Roemenië in 2005 waar ik met 2 andere Belgen de BTW-wetgeving heb helpen schrijven met het oog op de toetreding van Roemenië tot de EU in 2007. Sinds augustus 2006 ben ik Tax Partner in het Tax department van EY Roemenië. Ik ben er verantwoordelijk voor het Indirect Tax department en was ook verantwoordelijk tot 30 juni laatstleden voor indirecte belastingen in de Regio CESA (centraal en zuid-oost Europa en centraal Azië). Een extreem boeiende job.

Toen covid toesloeg in maart in Roemenië, heeft de overheid vrij snel strenge maatregelen genomen (snelle isolatie van gekende gevallen, daarna bijna volledige lock-down voor het land). De grote meerderheid van de bevolking heeft deze maatregelen in het begin zeer goed opgevolgd, ten dele omdat de mensen liever niet in het ziekenhuis terecht kwamen omdat er niet de nodige capaciteit was om een grote golf aan patiënten te behandelen. Dit heeft voor het gevolg gehad dat wij in Roemenië redelijk goed door de eerste golf geraakt zijn. Wel moet men weten dat er in het begin weinig getest werd en dat de cijfers van het aantal besmettingen en overlijdens waarschijnlijk wat onderschat zijn.

Nadien werden de maatregelen geleidelijk versoepeld, meestal met de nodige voorzorg. Bijv. n.a.v. de gedeeltelijke heropening van ons kantoor zijn de autoriteiten tweemaal komen inspecteren of alle voorzorgsmaatregelen werden voorzien voordat de toestemming om te heropenen werd gegeven; in grootwarenhuizen wordt de lichaamstemperatuur gemeten voordat men binnen mag en is er streng toezicht op het dragen van mondkapjes, gebruik van handgels.

Maar ook hier slaat de corona-moeheid toe en veel mensen beginnen, zeker nu het zomer is, soepeler om te gaan met de voorzorgsmaatregelen (en zoals in andere landen zijn er nog steeds mensen die geloven dat het maar om een griepje gaat, waaraan enkel oudere mensen kunnen sterven) of omdat er hier geen goed ontwikkeld ondersteuning is inzake bijv. werkloosheid, zijn sommigen verplicht om opnieuw meer contacten te hebben op de werkvloer (waarbij niet alle werkgevers het zo nauw nemen met de voorzorgsmaatregelen). Het resultaat is dat een aantal gebieden inzake het aantal besmettingen bloedrood kleuren – als ik de kaart van Roemenië bekijk lijkt het vooral te gaan om de streken waar er veel massatoerisme is, de bergen (de Karpaten) en de Zwarte-Zee kust. En ik hou mijn hart vast als het virus echt begint te woeden in de kleinere en afgelegen dorpen op het platteland waar de gezondheidszorg slechts “basic” is. Maar zoals ik de Roemenen ken, als doorbijters, zullen ze er zich doorslaan met de middelen die ze hebben.

Hoe ik persoonlijk covid ervaren heb in Roemenië? Wel eerst en vooral moet ik zeggen dat wij met ons gezin de voorzorgsmaatregelen zo strikt mogelijk gevolgd hebben. En toen we in maart van onze laatste bezoek aan België terugkwamen, was het de eerste dag toen de verplichte 14-daagse zelf-isolatie na een trip vanuit België werd ingevoerd. Dit werd streng opgevolgd. De politie kwam elke dag controleren of we effectief thuis waren en we moesten aan het raam verschijnen. Telkens werd er ook gevraagd of we iets nodig hadden (hiervoor werden we ook gecontacteerd door de gemeente). Gedurende die 14 dagen heeft de creativiteit van Roemenië ons ook geholpen om “te overleven”. Een voorbeeldje: een bedrijf in Boekarest had binnen een aantal dagen van het begin van de lock-down een performante app waarbij men aankopen kon doen bij een bepaald grootwarenhuis en waarbij ze een netwerk hadden opgebouwd van mensen die door de crisis minder werk hadden (taxi- of Uber chauffeurs, gewone mensen met een wagen, ...) en inkopen mochten doen voor andere mensen (essentiële activiteit). En het was niet enkel een elektronisch gebeuren want er was ook menselijke interactie als er bijv. een product niet aanwezig was – dan belde men je op om te zien of er een alternatief product was die je wenst aan te kopen, met bijv. een fotootje op Whatsapp erbij. Een beetje systeme D (systeme débrouille-toi) voor degenen die nog legerdienst gedaan hebben, maar het werkte!

Nadien werden onze verplaatsingen buitenshuis tot een minimum beperkt (voornamelijk toch nog eens zelf naar de winkel gaan).

Professioneel werkten mijn echtgenote en ikzelf volledig online (de laatste 6 maand meer geleerd over de voordelen van het gebruik verschillende technologische mogelijkheden inzake communicatie en over het vertrouwen van je team als je niet fysiek vanuit kantoor werkt dan de 28 vorige jaren in mijn carrière). Gelukkig niemand van mijn team moeten ontslaan of op non-actief moeten zetten. En er wonderwel in geslaagd om professionele en privé-tijd te scheiden. De kinderen volgden online onderwijs (met als nota dat ze geluk hadden

dat ze op een private school zaten, want in de publieke scholen is er hier de laatste zes maand eigenlijk weinig of geen performant online onderwijs voorhanden geweest). Met vallen en opstaan – de jongste zoon zijn resultaten gingen serieus omlaag (maar hij is wel een erkend specialist geworden in het aanleggen van chatlijnen via het platform van de school om spelletjes te spelen met zijn vrienden tijdens de lessen) – de oudste zoon, die problemen had met zelfstandigheid omwille van zijn ASS, is nu verplicht geworden om meer zelfstandig zijn taken tot een goed einde te brengen en heeft uiteindelijk het schooljaar zeer goed beëindigd.

Persoonlijk hebben we het ook zeer goed overleefd. Mijn echtgenote en ikzelf hebben altijd een druk professioneel leven gehad en nu hebben we meer tijd gehad voor het gezin. Ik moet eerlijk zeggen dat als meer introverte persoonlijkheid ik door wat meer sociale isolatie “the time of my life” gehad heb. Voor de kinderen was het ook zeer goed dat we een klein tuintje hebben en 4 honden, zodat dit hen ook bezighoudt. En wij zijn wat minder streng geweest m.b.t. TV-kijken, computergebruik. En ze hebben ondertussen wat beter ingezien dat leven meer is dan elk weekend een verjaardagsfeestje, een bioscoopuitstap, met oma naar de shoppingmall voor een nieuw cadeautje dat na twee uur alweer vergeten is, ...

En tenslotte, gedurende covid zijn we erin geslaagd een immense uitdaging tot een goed einde te brengen: onze in mei vorig jaar geplande relocatie naar België. Auto en huis verkocht, transitie van mijn rol op het werk volbracht, verhuis geregeld, onderdak gevonden voor de grasparkieten en 4 honden op transport gezet, op tijd zelf ons eigen transport geregeld niettegenstaande de last minute wijzigingen van de vluchtschema's, ... En te beginnen met augustus zullen we ons verhaal verder schrijven vanuit België.

n.v.d.r. sinds begin augustus woont Jean-Marc terug in ons land (Tielt-Winge).

We hebben ons niet verveeld de laatste maanden ... En we hebben het geluk gehad dat alles tot nu toe goed verlopen is qua gezondheid – zowel voor onszelf, voor onze familie in België en Roemenië en voor onze vrienden en collega's op het werk.

Stefaan Verhulst (uitgangsjaar 1984 WEB) **New York City:** Ik woon nu al 20 jaar in New York (*n.v.d.r. daarvoor verbleef hij in London - zie onze [nieuwsbrief 11](#)*). Ik ben de co-founder en hoofd onderzoek van een nieuwe onderzoeksinstelling in New York die deel uitmaakt van New York University: The GovLab of The Governance Lab. We werken met beleidsinstellingen wereldwijd rond innovatieve manieren voor het oplossen van sociale problemen door het gebruik van data en technologie.

New York City was het “epicenter” van de wereld voor een tijdje m.b.t. coronavirus maar is nu veel beter in vergelijking met de rest van de USA. Bijna iedereen werkt nog steeds van thuis, iedereen is verplicht om een masker te dragen, en restaurants mogen nu buiten serveren - musea, bibliotheken, sportzalen, etc. zijn nog steeds gesloten en zullen wellicht niet openen dit jaar.

Vanuit werkperspectief ben ik nog nooit zo druk bezig geweest. Talrijke nieuwe projecten m.b.t. het opzetten van “data collaboratives” voor COVID19 hier in New York en de rest van de wereld.

(e.g. <https://data4covid19.org>).

De universiteit zal wellicht gesloten blijven voor de rest van het jaar dus alles is nu van op afstand. Mijn kinderen (20 en 17 jaar) hebben natuurlijk geen werk deze zomer en al hun lessen zullen wellicht van op afstand zijn in de herfst maar gelukkig is iedereen van onze familie gezond. Velen hebben NYC verlaten of hebben hun werk verloren. Gecombineerd met de Black Lives Matter-protesten is NYC momenteel heel explosief en het ergste moet wellicht nog komen. Groetjes aan iedereen uit de Big Apple.

Karel Van Isacker (uitgangsjaar 1992 WEA) **Bulgarije:** Toen ik in 1992 het college verliet (Wet A) volgde ik een TEW/MBA opleiding in Antwerpen wat me de nodige bagage gaf om in 2001 naar Griekenland te verhuizen waar ik 11 jaar heb gewoond en gewerkt in de IT-sector als projectmanager en hoofd Onderzoek en Ontwikkeling van een Grieks Software bedrijf. Vervolgens keerde ik terug naar België, maar behield een "Balkan uitvalsbasis" in Bulgarije, waarbij ik wekelijks/maandelijks heen en weer pendel tussen Brussel en Sofia. Mijn werk richt zich momenteel bijna uitsluitend op inclusieprojecten (gericht op sociale sector, personen met een beperking) met een focus op landen zoals Griekenland, Cyprus, Servië, Bulgarije, Turkije en Roemenië.

Bulgarije is een Europees buitenbeentje: de armste lidstaat die nog steeds lijdt onder een ware braindrain die zich nog steeds voltrekt onder de jonge bevolking die massaal de armoede ontvlucht en naar het buitenland trekt. Tevens is er een armoedige publieke gezondheid infrastructuur, die niet voorbereid is op de huidige COVID 19-

pandemie. Daarom ook besliste de regering onder leiding van minister-president Bojko Metodiev Borisov tot draconische maatregelen op 13 maart 2020 waarbij steden werden afgesloten, horeca werd gesloten, alsook alle landsgrenzen dicht gingen. De resultaten waren indrukwekkend, met een heel lage besmettingsgraad. Dit was nodig, want er is een nijpend tekort aan bedden in de ICUs (intensive care units) alsook aan benodigde apparatuur in Bulgarije. Helaas ging na enige tijd de president Rumen Radev de populistische toer op, en voerde de druk op om de maatregelen te versoepelen, ondanks meerdere waarschuwingen van Borisov dat dit tot ongecontroleerde uitbraken zou leiden. Het gevolg laat zich raden, de uitbraak in Bulgarije neemt nu zo'n proporties aan dat bv. in Plovdiv er geen plaats meer is in de hospitalen, en er nauwelijks personeel wordt gevonden (verpleegsters zijn meestal oud en willen hun leven niet riskeren voor een karig netto maandloon van 350 euro). Bv. In 1 bepaald hospitaal in Plovdiv zijn er slechts 1 dokter en 2 verpleegsters die een 20-tal COVID-19-patiënten verzorgen, de klok rond. Deze toestand is niet houdbaar. De pandemie heeft ook verreikende gevolgen voor de armere (werkloze) bevolking: vooraleer men behandeld wordt in een ziekenhuis moeten mensen een PCR-test (polymerase chain reaction) ondergaan die ze zelf moeten betalen (kost ongeveer 60 euro). Gevolg: velen moeten wachten tot hun pensioen of dat van hun ouders arriveert vooraleer ze de test kunnen doen en effectief tegen deze of andere ziekte kunnen worden behandeld.

Deze gezondheids crisis had als gevolg dat al mijn personeel in België onmiddellijk van thuis uit moest beginnen werken vanaf 13 maart, en we dit nog steeds toepassen. Bijna dagelijks organiseren we ZOOM- sessies met klanten en medewerkers. Dergelijke aanpak werd ook onmiddellijk overgenomen door mijn Bulgaarse collega's waarmee ik sinds 2007 nauw samenwerk. Sindsdien hebben we gezamenlijk besloten dat fysieke zakenreizen ook in de toekomst kunnen beperkt/vermeden worden, en er dusdanig eigenlijk ook meer efficiëntie optreedt. Groetjes!

Jan Delbaere (uitgangsjaar 1977 LWE) **Laos:** Ik heb vroeger in de Filipijnen gewoond and gewerkt, en heb daar nog steeds een sterke band mee. Nu woon en werk ik echter in Laos, als hoofd van het Wereld Voedsel Programma (WFP). (zie onze [nieuwsbrief 15](#))

Aangezien Laos een grens heeft met China was iedereen hier reeds erg bezorgd in januari. De medische capaciteit is hier uiterst beperkt: er was in januari slecht één enkel beademingstoestel voor 7 miljoen mensen, gelukkig zijn er daar nu meer bijgekomen. Vanaf het begin werd de grens met China strikt gecontroleerd, en iedereen moest in quarantaine. Er waren ook informatiecampagnes, en iedereen met symptomen moest zich laten onderzoeken. Toen de epidemie in buurlanden zoals Thailand begon toe te slaan hebben we ons voorbereid om van thuis te kunnen werken. Een eerste proefdag legde wat problemen bloot, vooral met internetverbindingen, en die hebben we vlug opgelost. Enkele weken later volgde er een nationale, heel strikte lockdown, die zes weken heeft geduurd (ik ben max. 4 keer buitenshuis geweest). Er werden uiteindelijk 19 gevallen bevestigd eind maart / begin april, de autoriteiten hebben excellent werk geleverd om alle contacten op te sporen en te isoleren.

Nu zijn er nog steeds strenge beperkingen op buitenlandse reizen. Een nieuw geval werd onlangs gedetecteerd bij een reiziger die nog in verplichte quarantaine zat. Maar de situatie in het land is terug bijna normaal. De economie is erg getroffen: landbouwproducten konden niet uitgevoerd worden gedurende enkele maanden en de binnenlandse handel functioneerde ook slecht; toerisme ligt plat en heel veel Laotianen die in Thailand werken zijn nu terug, werkloos, in hun vaderland. WFP zorgt ervoor dat ze eten krijgen tijdens hun transit in de quarantaine-centers.

Alle internationale vluchten naar Laos zijn reeds meer dan 3 maanden afgeschaft. Dit maakt het de humanitaire sector moeilijk om hun opdracht uit te voeren. WFP organiseert nu een wekelijkse chartervlucht vanuit Maleisië, om goederen (vaccins, medisch materiaal, etc...) evenals humanitaire werkers, enz, te kunnen vervoeren. We hopen dat deze pandemie niet te lang meer duurt.

Filip D'Hulster (uitgangsjaar 1990 WEB) **Costa Rica:** Filip D'hulster, oud leerling lichting 1990, woont en baat Las Nubes Natural Energy Resort uit, een zelfvoorzienende lodge temidden tropisch regenwoud van Costa Rica. (zie ook onze [nieuwsbrief 5](#))

De situatie nu (eind juli) is dat er ondanks strenge overheidsmaatregelen er per dag ongeveer 600 nieuwe gevallen zijn. Sterftcijfer wel steeds laag met 100 gevallen sinds maart.

Grenzen zijn gesloten, er zijn rijbeperkingen voor wagens, horeca aan 50% bezetting en mondklappers verplicht in

winkels en openbare plaatsen. Voor het Costaricaanse toerisme (8% bpi) is het natuurlijk een ramp en heel onzekere tijden. Steunmaatregelen zoals in België kennen ze hier niet en zijn beperkt tot verlaagde sociale zekerheidsbijdrage en met wat geluk een eenmalig leefloon voor technisch werklozen.

De hospitalisatie via de sociale zekerheid werkt wel goed en het is een democratisch systeem (iedereen krijgt gratis verzorging). Bij verdere stijging van gevallen is er wel een capaciteitsprobleem.

Vanaf 1 augustus is er de belofte dat internationale luchthavens terug open gaan, wel met beperkingen tot Europa en Canada.

Voor mezelf valt alles nogal mee, we leven hier weg van de drukte midden de natuur maar missen wel onze gasten. We doen onderhouds- en tuinwerken en proberen zo 'pura vida' mogelijk te leven. Nu is het afwachten op betere tijden, maar we zijn overtuigd dat Costa Rica een ideale en veilige vakantiebestemming blijft voor iedereen die wil onthaasten en herbronnen in een pure natuuromgeving! Warme groeten en ook het allerbeste, www.lasnubescr.org

Marnick Vanelslander (uitgangsjaar 1989 WEB) **Hongkong:** Sedert 2013 woon en werk ik inderdaad in Hong Kong samen met mijn vrouw en zoon van 4. Ik werk er als Forest School Teacher waar ik voor jonge kinderen natuuruitstappen en allerlei workshops begeleid.

Momenteel zitten we in de derde golf van de coronacrisis en deze keer is de uitbraak de meest serieuze tot nog toe.

Gebaseerd op de ervaringen met SARS in 2003 was de bevolking meteen heel alert bij de eerste uitbraak, we leven hier in een samenleving waar mondmaskers normaal zijn en de eerste uitbraak goed onder controle was met een 1000-tal infecties en minder dan 10 sterfgevallen tussen januari en juni, een echte lockdown hadden we nooit tot nog toe. Scholen en grenzen met China zijn dicht sedert februari met een korte stapsgewijze heropening van de scholen enkele weken terug, maar nu terug dicht na de recente heropflakking (vervroegde zomervakantie).

De tweede golf betrof een aantal nieuwe gevallen gerelateerd tot reizigers die vanuit andere landen terugkeerden naar Hong Kong, testen en quarantaine werkten goed en het normale leven kwam stilaan weer op gang doch de impact op de economie is heel zwaar in een wereldstad waar de lokale economie naast de financiële sector grotendeels afhangt van bezoekers uit andere landen (vooral China).

De derde golf die begin juli startte betreft honderden lokale gevallen waarvan meer dan de helft niet gerelateerd kan worden met bestaande covid-19-besmettingen, een lokale uitbraak in de gemeenschap dus.

Hoogstwaarschijnlijk binnengebracht via uitzonderingen op quarantaine maatregelen voor bepaalde groepen en zo de gemeenschap binnengeslopen (bv. scheepsbemanning: Hong Kong is de enige haven waar wisselen van bemanning toegestaan is in de regio menteel en die bemanning was vrijgesteld van testen/quarantaine). Hong Kong is ongeveer 1100 KM2 groot en telt 7.5 miljoen inwoners (iets groter dan 1/3 van West-Vlaanderen), een uitbraak in de gemeenschap kan hier heel snel leiden tot een overbelasting van de gezondheidszorg, tot nog toe was de situatie heel 'gunstig' met een 1100 besmettingen een 10-tal covid-19-sterfgevallen als ik het vergelijk met het thuisfront..

Maar het kan snel veranderen, we houden ons hart vast, meer strikte maatregelen worden ingevoerd zoals groepen van maximaal 4 personen, thuiswerk aanbevolen, alleen afhalen in restaurants tussen 6pm en 5 am enzovoort, sportfaciliteiten, speeltuinen, stranden gesloten enz. De overheid steunt de getroffen sectoren financieel zo goed mogelijk maar de druk met torenhoge huurprijzen in deze stad is immens. Het openbaar vervoer hier is grotendeels via metro en het netwerk blijft actief, de concentratie op deze lijnen blijft groot en een verspreiding kan heel uit de hand lopen in een drukke stad als deze..

Onze persoonlijke ervaring in Hongkong is een heel turbulent laatste jaar mede door de gespannen politieke situatie hier en de coronacrisis, ons zoontje is al van school sedert februari maar gezien zijn jonge leeftijd valt dat nog wel mee, we proberen er het beste van te maken en onze mentale gezondheid op peil te houden door veel in de natuur te vertoeven. Ikzelf en mijn vrouw zijn momenteel grotendeels op 'thuiswerk' aangewezen en een bezoek aan België is vooralsnog heel moeilijk te plannen met 2 weken quarantaine voor en na de trip is dat meer dan ons jaarlijks verlof.

Het positieve is dat door de slowdown je meer stilstaat bij wat echt belangrijk is, de simpele dingen in het leven,

meer tijd voor familie hier en stilstaan bij het feit dat deze crisis ook een opportuniteit is om hopelijk de dingen op een andere manier te bekijken en aan te pakken. Groeten vanuit Hongkong, Marnick, Elsa, Wannas.

Luc Spycckerelle (uitgangsjaar 1975 WEA) **Oost-Timor:** Toen de coronacrisis in het begin van dit jaar gestadig zijn tocht begon naar het top van het dagelijkse nieuws was ik in Timor-Leste (ook gekend als Oost Timor). Ik werk al sinds begin 2011 in het land, momenteel voor een ontwikkelingsprogramma waarbij dorpen kleinschalige infrastructuur van hun eigen keuze bouwen. Timor-Leste is het armste land in de regio, en de gezondheidsdiensten zouden het zeker zwaar te verduren gekregen hebben indien covid-19 zijn vrije gang had kunnen gaan. Begin maart, toen er nog geen enkel covid-19-geval in het land gemeld was, nam de regering preventieve maatregelen, en kondigde een *State of Emergency* af. Het doel was om te voorkomen dat mogelijks besmette mensen onbewust de ziekte onder de algemene bevolking zouden verspreiden. Die strenge controle, een goede isolatie, en het traceren van wie met wie in contact gekomen was, heeft ervoor gezorgd dat er tot midden juli in totaal maar 24 covid-gevallen in het land geweest zijn, en allen waren in het buitenland besmet geraakt, of toen ze in groep naar Timor-Leste terugkeerden. Midden mei was Timor-Leste opnieuw vrij van covid. De grote vrees is echter dat, wanneer de grenzen opnieuw geopend zullen worden, er mogelijks nieuwe haarden van besmetting zullen opduiken. (over Luc - zie ook onze [nieuwsbrief 3](#))

Timor-Leste heeft de covid-19-gezondheidsrisico's kunnen vermijden, maar helaas niet de economische crisis die er het gevolg van is. Heel wat banen zijn tijdelijk of permanent verloren gegaan, en de grote uitdaging -- zoals in zo vele landen -- is hoe de economie opnieuw op gang te brengen.

n.v.d.r. begin augustus waren Luc en zijn vrouw in Indonesië en zouden eind augustus naar Nederland vliegen waar hun dochter woont.

Henk De Vlaeminck (uitgangsjaar 1992 WEA) **Italië (Fidenza):** *"Ik ben Henk De Vlaeminck, afkomstig uit Ardoeie en afgestudeerd aan het Klein Seminarie in 1992. Na mijn studies Burgerlijk Ingenieur Architect aan de UGent heb ik deelgenomen aan een Europees uitwisselingsproject van 6 maand voor vrijwilligers (EVS European Voluntary Service). Zo ben ik in Italië terecht gekomen en zoals dat wel meer voorkomt bij Europese uitwisselingsprojecten heb ik daar iemand leren kennen. Na wat heen en weer gereis en enkele jaren in België gewoond te hebben, kozen we uiteindelijk in 2003 definitief voor Italië. Ik woon met Elisa en mijn twee kinderen Marco (11 jaar) en Jacopo (9 jaar) in Fidenza, provincie Parma, regio Emilia-Romagna..."*

Lees [hier](#) zijn ruime bijdrage...met een foto van Henk en Elisa.

Willy Goderis (uitgangsjaar 1970 ECO) **Chicago USA:** Na een carrière bij SABENA als directeur Noord-Amerika, met basis Chicago, ging hij aan de slag bij Sabre Airline Solutions uit Dallas als 'principal airline consultant' met kantoor in Chicago. *"De corona-situatie is erg verschillend van staat tot staat. Heel wat staten onder Republikeins bestuur hebben het momenteel erg te verduren als gevolg van hun negatie van de wetenschap en de illusie dat ze hun kiezersbasis kunnen opstoken tegen de democraten. Gelukkig zijn Illinois en Chicago onder Democratisch bestuur en hebben ze de besmettingscurve relatief vroeg kunnen afvlakken en zijn ze iets voorzichtiger geweest met het heropenen na de lockdown. Voor mij was telewerken hier al goed ingeburgerd voor de coronacrisis. De meeste consultants hier werken meestal in de kantoren van de klant en de meerderheid onder hen hebben een thuisbasis en rapporteren virtueel naar hun hoofdkantoor. De persoonlijke impact van deze crisis was in eerste instantie een tijdelijke werkloosheid van twee maanden en de gelegenheid om vrijwillig ontslag te nemen met een afscheidspremie. Nu ik echt tijd zat heb is het frustrerend vast te stellen dat ik niet naar België kan reizen of naar Canada waar mijn dochter woont. Ondanks de hoge werkloosheid zijn er nog heel wat opportuniteiten in de technologie en consulting-sector en hoop ik een nieuwe en even boeiende carrière te kunnen starten. n.v.d.r. Willy is officieel met pensioen maar zoekt een nieuwe job, bijna ondenkbaar in ons land. En hij heeft nu tijd voor een nieuwe hobby...koken.*

4. uit ons archief... wie herkent zich op deze foto

Ons digitaal archief omvat meer dan 10 000 foto's. Maar sommige foto's kunnen wij niet direct thuisbrengen. Op onze foto van de vorige nieuwsbrief kregen wij veel reacties.

Staan vlnr: Etienne Dermaut, Jos Vanlerberghe, Walter Pattyn, Carlos Marréceau, Frans Vandecasteele en Bart Van Brussel.
onderaan vlnr: Jose Feys, Geert Hessels, Paul Kennes(?), Marc Vantomme, Marc Van Rollegheem en Paul Merchie.
De foto zou van het jaar 1960 zijn, toen E.H. Antoon Baert (+1991 Beveren-Leie) zijn 'wytewa'-ploeg leidde.

5. In memoriam...zij die ons hebben verlaten

Met spijt hebben wij afscheid genomen van volgende oud-leerlingen :

- Lucas Vanlerberghe, uitgangsjaar 2013 GLA, geboren te Kortrijk op 20 november 1995 en gestorven aan leukemie in het UZ Gent op zaterdag 15 augustus 2020. Lucas was student geneeskunde in Gent.
- Eric Callewaert, uitgangsjaar 1955 LGR, geboren te Roeselare op 20 juni 1936 en overleden te Leuven op 11 augustus 2020. Eric was geneesheer en gewezen diensthoofd van de laboratoria Klinische Biologie en Pathologie van het AZ Sint-Lucas te Brugge.
- Dirk Eggermont, uitgangsjaar 1962 Eco, geboren in Zonnebeke op 17 februari 1943 en overleden te Menen op 19 mei 2020.
- André Coppens, uitgangsjaar 1943 LGR, geboren te Brugge op 15 maart 1925 en overleden te Roeselare op 19 juni 2020. André was oogarts in Roeselare. Zeven dagen later overleed zijn echtgenote, mevr. Cécile Vanhonsbrouck. Zij werden samen ten grave gedragen in de Sint-Michielskerk op 3 juli 2020.
- Zeger Vermeulen, uitgangsjaar 1977 LWE, geboren te Roeselare op 10 februari 1959 en overleden in het AZ Delta op zondag 2 augustus 2020. Zeger was huisarts in Hooglede.
- Stefaan Phlypo, uitgangsjaar 1981 ECO, geboren te Roeselare op 2 september 1963 en er overleden op 10 augustus 2020. Stefaan was onderwijzer aan de lagere school in Boezinge en vakbondsafgevaardigde COV.
- Erik Luyckx, uitgangsjaar 1963 WEA, geboren te Oekene op 19 maart 1944 en er thuis overleden op maandag 13 juli 2020. Erik was leraar wiskunde aan het PLH te Kortrijk.
- Luc Naert, leraar Nederlands-Engels van 1964 tot 1995, geboren in Izegem op 22 oktober 1940 en thuis in Ingelmunster overleden op woensdag 24 juni 2020, gesterkt door het Ziekensacrament. Luc was een echte

natuurlijkhebbber en ook een gekende boomkweker.

- Joseph (Jos) Bouckaert, uitgangsjaar 1959 LGR, geboren te Roeselare op 5 maart 1940 en van ons heengegaan in Santa Rosa, California op 7 juli 2020. Jos was doctor in de Rechten, mede-oprichter van Leuven Research Development, Innovi and Vinifera, voormalig CEO van Advance Genetic Science en bezieler van Plant Genetic Systems NV.
- Gilbert Forrez, uitgangsjaar 1957 LGR, geboren te Westrozebeke op 21 januari 1937 en er overleden op zondag 19 juli 2020. Gilbert was gewezen zaakvoerder van de NV Forrez-Galle.
- Bernard Denys, uitgangsjaar 1952 LGR, geboren te Roeselare op 10 januari 1934 en overleden te Leuven op 15 juli 2020. Bernard was onder meer oud-directeur woonerf Groot Begijnhof KuLeuven.
- Geert Callebert, uitgangsjaar 1971 ECO, geboren in Roeselare op 11 maart 1952 en er overleden op vrijdag 3 juli 2020. Geert was financieel medewerker bij het OCMW van Roeselare.
- Jozef Deneweth, uitgangsjaar 1952 LGR, geboren te Meulebeke op 13 december 1933 en overleden te Sint-Lambrechts-Woluwe op 19 februari 2019. Jozef was Burgerlijk ingenieur met een eigen studiebureau.
- Raphaël Kindt, uitgangsjaar 1964 LWE, geboren te Roeselare op 27 juni 1945 en in AZ Delta van ons heengegaan op 19 juni 2020. Raphaël was dokter in de (nucleaire) geneeskunde, campus Brugsesteenweg.
- Roger Deforce, uitgangsjaar 1958 LGR, geboren te Oekene op 26 april 1939 en overleden te Roeselare op vrijdag 19 juni 2020. Roger was jarenlang leraar Moderne Talen aan het Lyceum de Pelichy in Izegem.
- Valentin (Tino) Vermeersch, uitgangsjaar 1955 LGR, geboren op 18 maart 1937 en overleden op 28 mei 2020. Valentin was als kunstenaar en begaafd musicus onder meer ere-hoofdconservator van Musea Brugge. Net voor zijn pensioen bereidde hij Brugge nog voor om Culturele Hoofdstad van Europa 2002 te worden.
- Gerwin Dumont, uitgangsjaar 1962 LGR, geboren te Roeselare op 20 december 1943 en overleden te Veltem-Beisem op 12 juni 2020. Gerwin was doctor in de Fysica, directeur van de Interregionale Cel voor Leefmilieu en een internationaal vermaard ozonkenner.
- Johan Dumont, uitgangsjaar 1961 LGR en broer van Gerwin, geboren te Roeselare in 1942 en in Grimbergen overleden op 4 september 2020. Johan was jarenlang journalist bij onder meer De Standaard, Het Nieuwsblad en de Gazet van Antwerpen. Johan studeerde Germaanse aan de KULeuven en Journalistiek in Brussel.
- Jozef Vereecke, uitgangsjaar 1943 LGR, geboren te Oostnieuwkerke op 27 maart 1925 en van ons heengegaan te Nieuwpoort op 20 mei 2020. Jozef was gewezen zaakvoerder van een spaanderplaat-bedrijf in Hooglede.
- Pater Daniël Lodrioor, uitgangsjaar 1954 LGR, geboren te Roeselare op 21 september 1934 en overleden in het missiehuis te Zuun Sint-Pieters-Leeuw op 21 mei 2020. Daniël was missionaris in Congo tot 2006,
- Rogier Deckmyn, uitgangsjaar 1966 LWI, geboren te Roeselare op 11 maart 1948 en er onverwacht thuis overleden op zondag 10 mei 2020. Rogier was in ons college een warme leraar wetenschappen van 1972 tot in 2005.
- Julien Devlieger, uitgangsjaar 1955 ECO, geboren in Roeselare op 13 augustus en er overleden op 8 mei 2020. Zijn echtgenote Christiane Bardyn overleed een paar maanden voordien op 24 maart 2020.
- Priester Paul Sinnesael, uitgangsjaar 1953 LGR, geboren in Roeselare op 18 februari 1934 en in Assebroek overleden op 16 oktober 2019. Paul was eerst leraar aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende en later pastoor in Brugge.
- Jan Bekaert, uitgangsjaar 1961 ECO, geboren te Izegem op 18 juli 1942 en overleden in het UZ Gent op 20 april 2020.
- Geert Seys, uitgangsjaar 1970 LWE, geboren te Roeselare op 22 juni 1952 en er overleden op 25 april 2020.
- Marcel Buyse, uitgangsjaar 1953 LGR, geboren te Roeselare op 28 april 1934 en er overleden op dinsdag 21 april 2020. Marcel was jarenlang leraar Nederlands-Geschiedenis aan de landbouwschool VABI.
- Ronny Dedecker, uitgangsjaar 1964 LWE, geboren te Roeselare en in het AZ Delta ziekenhuis overleden op 14 april 2020. Ronny was scheikundig ingenieur van opleiding.
- Rogier Vanmoerkerke, uitgangsjaar 1947 ECO, geboren te Roeselare op 20 maart 1928 en thuis in Aalter zacht overleden op 14 maart 2020.
- Julien Hoorne, uitgangsjaar 1956 ECO, geboren te Rumbeke op 25 april 1936 en er thuis overleden op dinsdag 31 maart 2020.
- Geert Werbrouck, uitgangsjaar 1979 ECO, geboren te Roeselare op 23 juli 1958 en overleden aan zee op 25 februari 2020.

- Wim Verfaillie, uitgangsjaar 1983 ECO, geboren te Roeselare op 20 april 1965 en totaal onverwacht en plots overleden in zijn woning te Moorslede op 8 maart 2020. Wim was de zaakvoerder van de meubelfabriek Juventa.
- Dirk Cracco, uitgangsjaar 1979 ECO, geboren te Roeselare op 3 juni 1961 en er overleden op 14 februari 2020. Dirk was gegevensbeheerder van de personeelsdienst Eandis.
- Hugo Vancaneyt, uitgangsjaar 1951 LGR, geboren te Gits op 15 augustus 1932 en er overleden op 13 februari 2020. Hugo was dokter.
- Jan Rommens, uitgangsjaar 1951 ECO, geboren te Roeselare op 14 juni 1932 en er overleden op 1 februari 2020.
- Gabriël (Gaby) Verduyn, uitgangsjaar 1953 LGR, onverwachts overleden te Izegem op 29 november 2019. Gaby was gewezen diensthoofd loonadministratie bij Vandemoortele Izegem.

Een overleden oud-leerling vergeten? Stuur ons een mailke aub.

Eindredactie : Jos Depondt, secretaris. Deze mail werd verstuurd door onze secretaris.

*Onze volgende nieuwsbrief in **januari**. Heeft u ook een leuk voorstel voor onze nieuwsbrief? Aarzel niet en stuur ons een berichtje. info@oudleerlingenksr.be*

uitschrijfmodule....